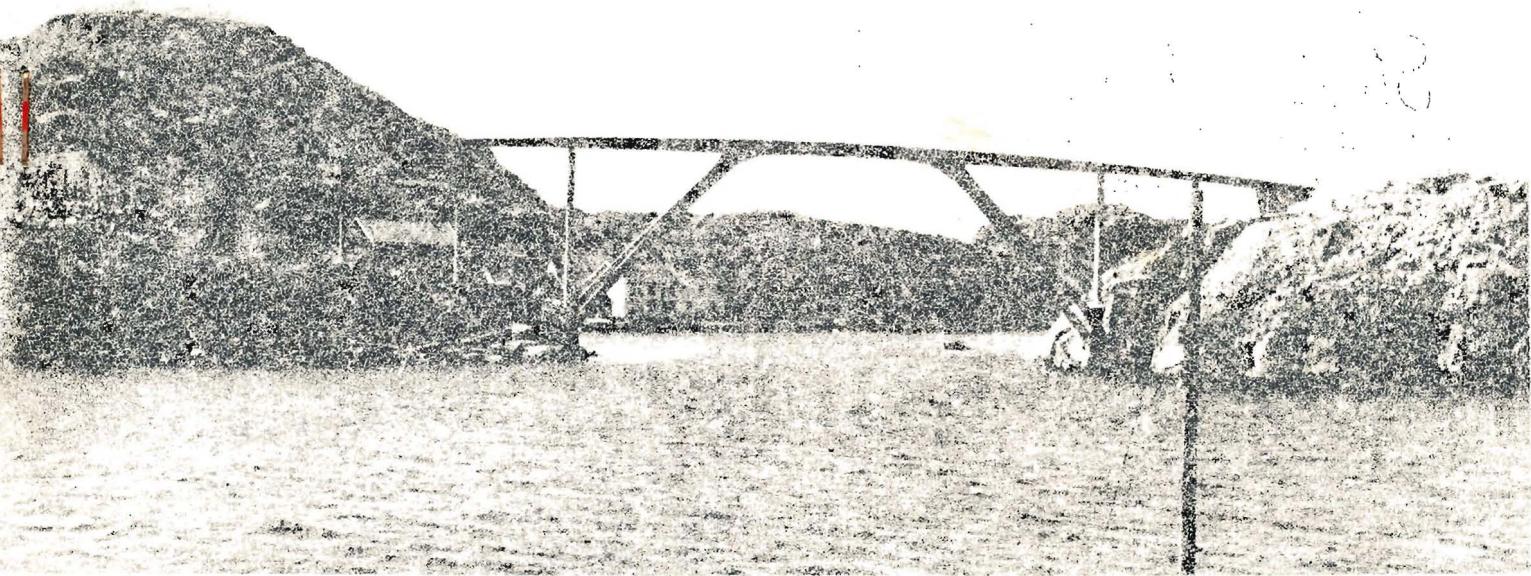

Skjernøpposten

Organ for Skjernøyfolk ute og hjemme.

Nr. 2 VÅREN 1972 4. ÅRG.

VÅR

Som et under var du her,
varmen - solen - og bjørken der.
Se livet - stans og lytt,
med ett er alt blitt nytt.

Fra frossen jord og svarte grein,
står blomst og løv så ung og rein.
Fra skaperhånd det bærer bud,
der alt står kledd i vårens skrud.

Å vår - hvem makter deg i ord å male,
du er for mektig med din stille tale.
Du overvelder syn og sanser,
hven gnatker ei, et gryeblikk at tiden stanser.

Hør bare trostens sang når dagen lir,
kvelden er stille - du grepel blir.
Vet ikke av hva, - vet bare det er vår,
nå er den kommet også i år.

Det er som alle livets krefter,
bryter frem i lengsel efter.
Et liv - en vår, som aldri mer
skal visne hen av høst som her.

SKJERNØY POSTEN

Redaktør: Sigurd Alvik.

I redaksjonen:
Håkon Karlsen, Georg Walwick
og Norvald Jonsen.
Adr. 4515 Skjernøysund.
Postgirokonto 42536.

Kontakt i U.S.A.
Christoffer Jacobsen.
Adr. 62 Malden Ave.
Lynbrook N.Y. 11563.
Tel. 516-599-9222.
Abonnementspris pr. år kr. 6.-
U.S.A. \$ 1.25.

Påsken 1972.

Påskeværet var ikke så bra som tidligere år. Det hadde vært kald austan nesten hele vinteren og sola hadde bare så vidt vist seg, og vinden fortsatte også langt over høytiden. Langfredag og påskeaften var fine, ellers var det regnvær og kaldt. Det var mye snø i fjellet og utfarten dertil var stor. Høytiden ble feiret som vanlig her ute med rolige dager. Det var gudstjeneste i kapellet skjærtorsdag og 1. påskedag.

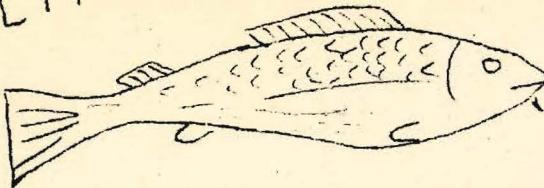
Så er våren kommet og vi går og fryder oss i ren sommervarme. Vi har hatt noen herlige dager helt siden 1. mai. Løvet på trærne er sprettet ut på rekordtid, og er nå så og si fullt utsprunget - og det er før 17. mai. Fuglene synger på sitt beste og gjøken galor så og si fra hver topp. Liblemstene er nesten avblomstret og i stedet har hestehov og konvaller overtatt. Vi kan se nesten for hver dag hvordan graset gror. Vi har også hatt passe med regn fram til nå. Vårvinna er for lengst unnagjort for dem som ennå steller ned jorda. Vi har en fin tid i møte - bare det at tida går så altfor fort. Snart er det st. Hans og sola går igjen den andre veien. Ja, ja, sånn er det.

IN MEMORIAM.

En markant Skjernøymann og Sørlandinger er gått bort. Fabrikkeier Th. O. Berge døde 1. mars vel 91 år gammel. Han var født og oppvokset på Skjernøya, men kom tidlig inn til Kr. sand. Her deltok han ivrig i byens forretningsliv, men det var kunnsje i samferdselssektoren han gjorde seg mest kjent. Som bystyre- og formannskapsrepresentant var han blandt de fremste som arbeidet for bygging av Sørlandsbanen og opprettelse av ferjeforbinnelse med Danmark. Han var også aktiv på mange andre felt. Som Skjernøymann minnes vi ham for hans utrettelige iver for å bedre kommunikasjonene på øya. Han var en ivrig forkjemper for bru og veg og gledet seg da også stort da han kunne kjøre i bilen rett hjem til Bergsdalen. Han var som kjent også stifteren av Skjernøyas Vel og viste stor iver og interesse for å bedre forholdene på øya. Han var svært glad i sitt hjemsted og vendte stadig tilbake der for å kose seg og slappe av. Vi minnes ham med takknemmelighet og lyser fred over hans minne.

Den 10. mai ble det holdt et orienteringsmøte på skolehuset ang. områdene Sandøy, Odd, Skjæringshaugen, Rosnes- og Ytre Farestadskauen (Ste-enrådet). Møtet ble ledet av ordføreren i Mandal L. H. Faye. Til stede for kommunen var videre byingeniør Sandvik, rådmann Ur, formann i friluftsnemnda H. Christensen m/flere. Som talmann for staten møtte byråsjef Kragem i det nye miljø- og naturverndepartementet. Sakon er den at staten ønsker å innløse områdene til bruk som friareal. Grunneierne vil fortsatt kunne beholde alle sine gamle rettigheter, så som beiterett, fiskerett, taxerett, eller hva det nå måtte være. Selve eiendomsretten blir overdratt til staten for å sikre at det ikke blir noen bebyggelse i områdene og at de i størst mulig grad blir liggende slik det gjør i dag - med fri adgang for alle. Det er et ledd i en større plan om å bevare deler av Sørlandskysten fri for alle. Et nytt møte vil bli holdt i slutten av juni.

LITT FISKEPRAT

Ennå en vinter og vår er forbi og sommeren er like om hjørnet. På fiskerifronten er det ikke så særlig mye nytt. Trollgarna gav bra med torsk i febr./mars, men i de to siste månedene har fangstene vært elendige. Det er mest berggylt og småsei, som det er store mengder av. Dette er ei plage å få i garnan og nest ikke til å få ut igjen. Enkelte dager kan en få 3-4 kasser som for det meste går til minkrat for 7 kr. kassen. For første gang på mange år var det en del sild mer enn det pleier. Flere hadde ute sildegarnan og fangstene var i fra smått opp mot 100 kg. Den beste fangsten 210 kg. på natta, og prisen var ganske bra, ca. kr. 2,10 pr. kg. på det beste, men den falt litt etter hvert. Det er å håpe at silda vil ta seg opp igjen, så kunne det straks gi noen kroner ekstra. Stor sei og lyr er det lite av - ser faktisk ut som småseien jager den store vekk. Lyra er visst snart utdødd, i all fall utenfor her. Kolja ser ut til å komme igjen, den har gitt bra resultat på bakkan i vinter når været har vært lagelig. Austavinden har vært stri så det har ikke vært mange sjødagene. Noen har uto hummerteiner nå på våren. 3-5 hummer pr. trekki 30 teiner er de vanlige fangstene med 32 kr. i forskudd eller 12 - 15 kr. pr. stk. Med sommeren kommer laksen og makrellen. Laksefisket har dabbet av år for år, så det blir nok ikke så mange som kommer til å sette ut kilenot. Makrellfisket hadde derimot et lite oppsving i fjor og 4 båter skal vel ut med snurpenot i år også. Så vil vi ønske alle en god sommer, med ønske om mange fine fisketurer på sjøen.

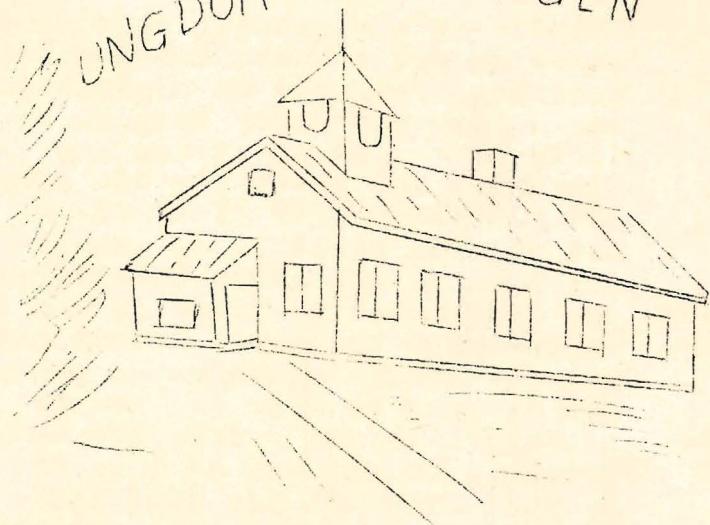
DEN ELDSTE NÅLEVENDE FØDT PÅ ØYA?

Fra Theo. Pedersen har vi mottatt følgende: Charlotte Farestad, f. Kristiansen, fyller 93 år den 26. juli i år. Hun er sikkert den eldste gjenlevende Skjernøyeneske som er født på øya. Hun har bodd på Grorud i Oslo i mange år. Hun er kjekk og åndsfrisk og det var så interessent og høre henne fortelle fra sin barndoms- og ungdomstid

Stortinget har endelig vedtatt å utbetale det såkalte Nortraships hemmelige fond til de sjøfolkene som scilte ute under krigen. Og med dette får en si at staten har gjort god den urett som ble gjort mot sjøfolkene for 27 år siden. Det vil bli utbetalts en såkalt areslønn på kr. 180.- (skattefritt) pr. fartsmåned så lenge de var i Nortraships tjeneste. (Nortraship var det norske statsdrevne rederi som disponerte hele den norske handelsflåte som scilte ute under krigen). Tidsrommet gjelder fra 1. juli 1940 til 30. juni 1945. Fra Skjernøya var det 13 stykker som scilte ute under krigen og de, eller deres etterlatte har krav på denne utbetaling. De er som følger: Valvik: Peder Valvik, Pål Pedersen og Tedd. Pedersen. Dyrstad: Reinoth Dyrstad og Petrus Dyrstad (død 8/7-40). Skjernøysund: Olav Knudsen. Berge: Kristian Berge. N. Farestad: John Wilhelmsen og Norvald Jenssen (krigsforliste 21/12-41). Y. Farestad: Arnfinn Syvertsen og Johan Kristiansen. Rosnes: Johan Jacobsen og Håkon Karlsen.

Kloakkrenseanlegg framtida på øya? Dette renseanlegg er satt opp hos Harald Liseth og Ivar Syrdahl skal koples til samme anlegget. Det er lagt ned to tankar med varmekabler i den ene og en slags elektrisk pumpe i den andre. Varmen gjør at gjæringen går raskt og det trenges ikke større avløp fra tankene enn en tommen plastslang, som går helt ned til sjøen. Vandet som renner ut fra denne slangene er garantert 95 % rent. Vi håper at anlegget holder hva det er lovet og at flere kan benytte seg av dette. Husene må koste anlegget selv, og det er dyrt, men vil faller forholdsvis rimelig hvis flere hus kan gå på samme anlegg.

UNGDOMSFORENINGEN

Ja, så er våren kommet, og nå spirer det og gror rundt kapellet vårt. Det begynte tidlig i år, tidligere enn vi kan huske. Det ser pent ut, plenen frammenfor er virkelig blitt bra. Men det er ennå en del som må gjøres. Vi skal ha en dugnad i nær framtid og da skal først og fremst gjerdet mot nordsiden skiftes ut, for det er rustet helt i filler. Søknaden som er sendt til kommunen om påbygging av garderober og toaletter hører vi heller ikke noe til. Ja, vi får jo bare håpe på positivt svar.

Kapellet er svært populært for folk utenfra. Vi har mange forespørslar for leie for sommeren, fra søndagsskoler til eldreforeninger. Gudstjenester har det vært jevnt ca. 3. hver søndag. Besøket har vært godt, også fra folk som er på hyttene.

Ungdomsforeningens program har vært - for å si det slik - normalt for årstiden.

Fra den 16. til den 20. febr. hadde vi besøk av Tom Nicolaisen. Møtene var meget godt besøkt og vi hadde gode sangkrefter til hver kveld.

Så har det vært faste onsdagsmøter. Det er gledelig å se at flokken på disse møter har fått godt. Det har vært noen gode samvær. Så har det vært søndagsmøter og kosekvelder.

Vi har hatt besøk av misjonær Reidun Kleveland og Mangor Larsen som reiser for Israelsmisjonen. Begge har vært 2 kvelder hver. 11. og 12. mars hadde vi en weekend tur til Hadeland i Åsora.

Varet var på det aller beste og skifret var bra. Vi hadde buss fram og tilbake, og det var en fornøyd flokk som vendte hjem igjen. Ungdomsforeningens utloddning var den 25. mars. Kapellet var nesten fullsatt og det var mange fine gevinstar. Resultatet var meget bra, ca. 5000 kr.

Lørdag 29. april laget de unge til fest for oss. Den var grei, med fin pynting. Bevertning: Bløtkake. Kr. himmelfartsdag hadde vi besøk av ungdomsklubben i Mandal. De hadde lagt omm en fottur rundt øya med familiene på kapellet kl. 170. De hadde hele programmet og somtalere hadde de Martha og Kjell Sveinall, Greipstad.

Så står sommeren for døren, og måtte det som er sådd av Guds ord virkelig bære frukt. Dere må være med og be for foreningen vår, at det er Guds vilje som først og fremst må skje.

Og fremst av alt må vi ikke glemme å takke. Hver usigelig god Herren har vært mot oss. Han har hjulpet oss gjennom alt inntil i dag, og vi vet også at han fortsatt vil være med og lede oss fram.

Takk min Gud for alt som hende,
Takk for alt som du det gjer,
Takk for dag som er til ende,
Takk for dag som ennå er!
Takk for fager vår som strøynde,
Takk for hausten grå og arm,
Takk for tårer som er glisymde,
Takk for hjartefred i barn!

Den eldste---- (fra s. 3)
på Ytre Farestad. Da hun gikk og leste for presten, var de 4 jenter fra øya: Barthea Rosnes, Hanna Salvesen, Farestad og Josefine og Charlotte. Hver hadde de en eldre bror, som tok tørn hver fredag og satte dem til Mandal, enten rodde eller seilte. Fredag var lesedagen og presten var den kjente Harbitz. Brødrene var Kristian, Norman, Gabriel og Johannes. Hun kunne heller ikke glemme en return hun hadde hatt fra Ryvingen med Vilheim, Harriet og Olaf, hennes eldste barn, de var små. Varet var bra da de rodde ut, men det blåste opp til kuling, og de holdt på å gå på "Hausan", men som ved et under koe deg velberget inn til Bådevika. Det er gildt å høre de gamle fortelle - og vi gratulerer hjertelig

FRA U.S.A.

NÅR VÅREN ÅNDER PÅ CATSKILL.

Det er 22. april. Vårens daglys begynner å overgå vinterens mørke og springpeperens gjennomtrengende kvitring kan høres fra det beskyttede lavland. Frostnattens hukktanner sløvt og en følelse av at våren begynner å våkne etter en lang sovn. Men ved daggry er her ennå litt frost i luften og en tynn snerke av is kan sees langs kanten av dabber og pytter. Bekken borte i ura som klatret så lystig i går ettermiddag er redusert til en svak gurgle som vil øke øttersom sola stiger og smelter isen langs bekkekanten. Tunet fremfor døren glitrer i rimfrost som knirker sprødt under føttene. Men april ebber ut. Døgnfluer begynner å vise seg i bekker, elver og bielver. Et vak fra en kryssende ørret kan sees i en stille kulp ved middagstid, når sola står høyt og en utålmodig sportsfisker begynner og ordne på sine fluer og fiskestengor. De første trekkfugler har meldt sin ankomst. Rødstrupen er den første, den har det travelt, hopper lett over jordet og på en náte prater med seg selv. Trosten sitter i tretoppene og fryser og av og til øver seg på en strofe eller to, men selve konserten må vi nok vente på ennå et par uker. Den vakre røde Kardinal plystrer lystig borte i skogbrynet og en flokk stær har funnet og ekspropriert en nabofarmers hønsegård. En rad med påskeliljer står i full blomst langs husveggen. De ørsmå knopper på busker og trær begynner å vise grønt. Nede i bakken går Willy og rydder opp rusk og rask som har samlet seg i vinterens løp og Mimmi har det travelt med vårrengjøring i traileren. Det er også den uvurderlige tid da gartneren begynner å grave i jorden, selv om den ennå er litt frøsen. Og der ute på sin farm går Hanne og smetter møg og planlegger sesongens planting. Fra vår nabofarm kan vi høre Jenny Hansen som også har det travelt med vårvinna, mens hun traller på en mai-strofe av Wildenvey:

Kastanjerne blomstrer og høgg og syren, og hvite står tusende trær,

og springvannet risler i havens fontén, og slyngplanter snor seg langs murveggens sten, og mai-ens dugnad er nærfra.

LA OSS SYNGE!

Allie fugler små de er kommet nå tilbake.
Gjøk og sisik, trost og ster synger alle dager.
Lerkja jubler høyt i sky,
ringer våren inn på ny,
Frost og sne de mitte fly,
Her er sol og glede.

Bloemster hvite, gule, blå
titter opp av uron,
nikker nå så blidt de små etter vinterluren.
Skog og mark i grønne skrud
klär seg nå på Herrens bud.
Knopper små de springer ut.
Her er sol og glede.

Lillesæter, lille bror,
kom så skal vi danse.
Syng, tralle dagen lang.
Kråkestup og bukkosprang.
Takk o Gud, som enn en gang
gav oss sol og glede.

VI HØYRER:

At Rangvald og Birgit Nilsen har flyttet til Lærdal for godt. De har kjøpt seg hus i Ulvegjelet hvor de vil nyte sitt etium i hjemlige trakter. Opprinnelig kommer de begge fra Eskieland. I sin grønne ungdom var Rangvald handelsbetjent i Oluf Lohnes forretning.

.. at Pauline Calvey, (Augusta Valvik) som har vært syk en lengre tid, er på bedringens vei og bor nå med sin sønn og familie i deres hjem i Orange, New Jersey.

.. at Augusta fylte 80 år i mai. Vi gratulerer av alle krefter.

.. at en annen octogenarian er Peder Pedersen fra Princeton, New Jersey som fylte 80 år den 31. mars. Many happy returns Peder.

.. at i Brooklyn har vi to flunkende nye septuagenarians, da Therese Syvertsen feiret sin fødselsdag den 15. mars med 70 lys i kransekaka.

.. at Syvert følger like i kjølvannet og blir 70 år i juni. (Tenk Syvert 70 år, typografens bemerkning). Vi ønsker dere begge alt godt og many happy returns.

.. at det var hyggelig å høre at Therese føler seg så bra og er

alltid i perlehumør, men hun turde ikke våge seg over Atlanteren denne gang.

.. at det var gebursdagsselskap og pannekaker i Ridge Boulevard den 16. mars da Schrøder Jenssen feiret sin 60 års dag.

.. at Schrøder og Elia Jenssen setter kurset mot Norge for å feire sommeren på Skjernøya og Flekkefjord. Vi ønsker dere god tur og at vørgudene må være gilde.

.. at Kevin Dyrstad, sønn til Reimoth og Elinor Dyrstad er i militærtjeneste i Vietnam som parat-rooper (fallskjermhopper).

.. at vi snakket med Tidemann Pedersen i telefonen. Tidemann har for lengst trukket seg tilbake fra aktivt arbeide som byggmester, men er fremdeles ved god helse og i full vigør. Han setter stor pris på Skjernøyposten og sender sine beste hilsener.

IT'S A SMALL WORLD.

Forleden kom jeg tilfeldigvis i samtale med en mann fra Lista som heter Anker Tønnesen. Da han hørte at jeg kom fra Skjernøya, kunne han fortelle at da han som 16 åring reiste til sjøss for første gang som byssegutt ombord i M/S "Mosvold", seilte han sammen med en fra Skjernøya som het Hans Jacobsen. Han kunne også fortelle at han og fruen har venner på Long Island som heter Hilde, og jeg tror kona kommer fra Skjernøya, sier han, hennes navn er Mimmi.

DET LUNE HJØRNET.

Turisten: Her er mange rare folk på øya. Fastboende? Tja, men når høsten kommer så reiser de igjen.

Hun: Se på den vakre fulimånen, er den ikke skjønn?

Han: Hm, du skulle bare ha sett den før den var trødd på.

"... Spør om vi lærte mange nye, fine ord på skolen i dag, mamma, vi la tegnestifter på lærerens stol".

Fru Pettersen gikk til psykiatren for å snakke med ham om sin mann. "Han sitter en hel time hver dag og fisker i bedekaret",

sa fra Pettersen. "Hvor lenge har han drevet på med dette?" spurte psykiatren... "Et par måneder". "De burde ha kommet til meg før", sier psykiatren i rettesettende. "Ja, jeg har nok tenkt på det", sier fra Pettersen, "men De vet, det er jo alltid godt med litt fersk fisk".

IN MEMORIAM.

Tre av Skjernøyas sønner er vendret bort. De var veldig glade for Skjernøyposten og var ivrige leseere og abonnenter av den - og fulgte med i alt som angikk Skjernøya, skjønt ingen av dem hadde vært hjemme på mange år.

Ouen Valvik, sønn av Othilie og Gustav Valvik, døde i sitt hjem i Caster Valley, Cal. 1 nov. 71.

Per Pettersen, sønn av Søverine og Albert Pettersen, Skjernøysund, døde på Marine Hospital, Staten Island 13. jan. 72. Hans bror Sverre Pettersen døde 28. mars, 62 år gammel.

FORURENSING AV SJØ, LUFT, LAND OG VANN.

En ting som vi her i landet til-synelatende har til felles med Norge er forurensing av naturen. Derfor burde vi alle som er glad i naturen og setter pris på fri-luftslivet slutte oss til de krefter som kjemper mot forurensing av luft, sjø, land og vann. Som et lite eksempel kan vi yte vårt lille skjørv ved å følge nedlagte regler av å kaste avfall og spøppel og være til hjelp med insamling av glass, papir, metall osv. som kan endannes igjen.

Men la oss på ingen måte drive tuskhandel med tungisindige sommedagskremmere som til stadighet forkynner og bebuder ulykke og katastrofe neste uke, eller uken etter. Slike mennesker har glemt Guds nåde og barnhjertighet og den overveldende bøyelighet av menneskesikten som har vært demonstrert ned gjennom tiden, fra verdenshistoriens begynnelse, og den overordentlige sansynlighet at teknologien vil åpenbare ytter-

DET VAR I KRIGENS TID (II)

En radios historie i krigsårene.

At radioen var et av lyspunktene i de mørke krigsårene, var alle nordmenn enige om. Så det ble et hardt slag da det kom ordre om inndragning den 4. aug. 1941.. Så ble det slutt på all lytting fra den frie verden. London var jo det store håp, derfra hørtes våre egne landsmenns stemmer. - Et nytt blodingsgardin ble så trukket ned for det frie Norge.

Nå var jeg så heldig å eie en radio som var innregistrert i Oslo. Jeg bodde på Ski da krigen brøt ut, men reiste hjem i mai 1940. Samtidig hadde vi en liten felkemottaker her på sýa, så da forbudet kom ble denne innlevert til tyskerne, mens jeg beholdt den som var innregistrert i Oslo. -- Nå var det å få den vekk fra dens vanlige plass og gjemme den. Det ble da bare å ta den frem når nyhetene fra London var på lufta. Gjennestedet var ved senga på soveværelset på loftet. Der var en luke inn til raftene og der var fin plass. Og når det så ble hengt et stort pyntehåndklede over, så skjulte det at der fantes et avlukke der. Den ble senere flyttet ned i bungalowen tilhørende Sigurd og Enanda Øisen, denne stod jo tom. Der var likesom bedre plass og friere, det var jo også andre som var interessert i å lytte. Disse som var sikre var velkommen. Plassert i en stor Amerika-trunk syntes den å være trygg. Det var å gå ned der hver gang en ville ha en høytidssstund med nyheter. Spennende var det, for det var risiko hvis det ble kjent for tyskerne at her var radio i gang. Radioen var flittig i bruk og jeg var vel, etter som tiden gikk, blitt mere dristig, ivrig som en blir når nyhetene var gode og skrudde på styrken så stemmen hørtes utenfor huset. En dag som Sigrid var på krambua og traff Rasmus Rosnes, sier han: "Ja, nå er her visst ikke en unge på hele sýa som ikke vet at Jonas har radio". Så var det å være mer forsiktig med saker og ting. Men der kom stadig noen som gjerne ville høre nytt. -- Så en søndag kom sokneprest Sundby, Josef Nordborg og Finn Tønnesen fra Mandal for å lytte. Sundby var interessert i leie av bungalowen, sa han. De ble vist inn, men interessen var rettet mot den store trunken. Så ble lokket åpnet og en radio ble tatt opp og satt i gang. Så kom røsten fra den frie verden til nyhetshungrende nordmenn. Noen utleie ble det ikke tale om av de 'besøkende'. Det var ikke det som var aktuelt.

Det skulle ikke gå lenge før nye besøkende skulle innfinne seg, men disse var det ikke mulig å nekte. Chefen på Høgevarden kom sammen med en annen tysker, og så var det bare å si ja og ha, ingen protest nyttet. Radioen stod jo i rommet og min første tanke var, den må vekk herfra. Tyskerne var ikke fær av syne, så var det i sekken med radioen. Det bar bort til Mauritz som var mer enn villig til å gi den husly i fjøset hvor han hadde mange kaninbur. Et av disse ble så husrom for radioen. Det var dessverre ingen mulighet til å "lytte", så når en skulle høre nytt var det å liste seg bort der, ta radioen i sekken og hjem med den for en kort time. Så tilbake til skjulestedet. Denne trafikken kunne ikke bli av noen lang varighet. Ruten mellom meg og Mauritz ble noe påfallende for den som så det. Og en kunne aldri vite hva som kunne hende. Så ble den igjen plassert på soveværelset bak pyntehåndkleet. Der ble da dens oppholdssted en lengere tid, nærmere til vinteren 41-42. Vinteren som ble svært streng med islagte fjorder og sund, så folk kunne ferdes der som kun de aller eldste kunne huske at isen hadde vært sikker å ferdes på. Hele Nordfjorden lå, så det var bro fra sýa til Omland hvor folk kunne ferdes trygt.

En fin vinterkveld med islagt fjord skulle nær ha blitt min radios skjebne. Ja, kanskje det som verre var. En kveld Sigrid og jeg var en tur borte hos frk. Jacobsen sammen med noen andre, var det der

skulle bli en større rassia hos oss og Jørgensen. Vi dro hjem over ca. kl. 11 om kvelden uten å ane noen fare, men kommet til Jørgensens hus kommer Jørgensen ut av porten svært oppskaket. Han ser meg og sier beveget i stemmen: "Jonas, nå er hirden på husundersøkelse hos deg. De har vært her og på hytta til Finn". Vi ble helt stumme for en stund, radioen - var vår første tanke. Ble skjelven i knærne, men vi måtte hjem og ta det som kanskje var følgene av at en radio var funnet hos oss. Så det lille stykke vei hjem var vi svært spente. Kommet til inngangsdøra hører vi German komme ned trappa fra soveværelset. Døra blir åpnet og han sier med en gang: "Hirden har vært her og hatt rassia, men de fant ingenting". Hos ham hadde de både truet og påstått at han hadde radio, så der var de svært nærgående. I vår leilighet så det ut som en utflytting var nær forestående. Jeg opp på loftet. Der var alt et eneste virvar. Kott og skaper var gjennomrotet, kufferten dradd frem og åpnet. Bare pyntehåndkleet hang helt urgått og skjulte nettopp det dyre klenodiet for oss - og for 'gjestene'. Et Guds under var det. Den eneste plassen som ikke var funnet var der radioen stod. Utbyttet av toktet var et bilde av vår kongefamilie som hang på veggen i stua. Et stort trofé for en liten krigsmakt.

Neste dag var det søndag og det gikk som ild i tørt gras: Hirden har vært på rassia hos German og Jonas. Tidlig på formiddagen kom Mauritz over til oss fylt av gode ideer. "Jeg vet om et godt gjennested for radioen. Overlat den til meg så skal jeg få den gjent. Måtte forklare ham at her var det kun en ting å gjøre, ta det med ro og late som ingenting inntil videre. Her kan være øyner som vokter på hvordan vi nå reagerer. Så var det å la denne dag gå som andre uten noen aktivitet for å få radioen vekk. Neste dag kom Mauritz, tok radioen på en kjelke og kjørte ut stranda med den og bort til gjennestedet, som var under krambunga. Fint der var vi enige om. Dessverre var det nok som å komme i løvens gap, etter bare en snau ukes opphold. En ny rassia var under oppseiling hvor just radioens oppholdssted var i brennpunktet. - Dette er forresten en annen historie hvor lensmannen med hirden kom ut for husundersøkelse hos Mauritz etter våpen og skudd. Nøklene til butikken måtte overleveres, der skulle undersøkes også der. Jeg var på butikken for Mauritz, som var gått ut for å hente varer som kom med skøyta - den lå til ved iskanten ute ved Kopperholmene. Og når så Mauritz kom tilbake sammen med uniformerte menn, forekom det meg at her var det fare på ferde. Det ble jeg fort overbevist om da lensmannen kom inn og forlangte nøklene til butikken. Jeg spurte om det var meg det gjaldt. Han svarte kort: "Nei, ikke i dag". Første tankene mine var, radioen! Fort til handling skal jeg si det ble. German, som var kommet med skøyta sammen med en del andre gikk i gang med å få kassen ned innholdet ut fra gjennestedet. På kjelken med den og utover bar det mens det roptes: "Der er kommet en kasse feil, den skal til Kristen på Bårdsbekken!" Dette for å avlede tanken for de uniformerte som var i nærheten. Sa til Jacob i Rosnes som stod på brygga da de tok radioen ut: Nå er det like godt vi søker den ned." Svaret var bestemt: "Nei, det skal du ikke." Så drog den ut på en ny ewentyrtur fylt av dramatikk. Først var det meningen å plassere den i steinura under Davidsheia. German landet på Bårdsbekken og var på vei dertil. Men i mens hadde Kitty på Bårdsbekken oppdaget noe mistenklig, så hun i full fart etter German, vassende i snø til knærne i bare morgensko, for å stoppe ham. Det gikk heldigvis godt. Det lå nemlig en båt som eides av en av dem som var med på rassiaen hos oss.

Her må vi dessverre gjøre et opphold i den spennende beretningen av Jonas Gabrielsen. Fortsettes i neste nr.

lig utrolige fremskritt. Dommedag er ikke beviselig "like rundt hjørnet", men uten tvil kan vi pådra oss katastrofe ved å "kjøpe de varer" som disse kremmene forsøker å selge en gros.

SMÅNYTT FRA ØYA.

Her ute har det foregått boring i fjellet - ikke etter olje som er så populært - men etter vann. Et firma har boret ikke mindre enn 9 hull. De som har boret er følgende: Y. Farestad: Harry Bentzen. N. Farestad: Jonas Gabrielsen, John Vilhelmsen, Harald Liseth, Andreas Dyrstad, Norman Gabrieisen og Brynjulf Vilhelmsen.

På Dyrstad: Ruth Dyrstad og Sverre Dyrstad. De fleste var heldige og fikk vann, noen etter ca. 20 m., men hos Jonas Gabrielsen og Harald Liseth måtte de ned i ca. 48 m. Så rent billig ble boringen heller ikke. Det kostet kr. 2300.- for boring ned til 20 m. og kr. 90. pr. m. i tillegg etter dette. I tillegg kommer pumpe og ejektor. Og vann ble ikke garantert, men som sagt, de fleste var heldige.

Det første farge-TV er kommet til øya. Det er Eugen Walvik ved sønnen Peder. Han var også først ute med vanlig TV juliaften 62, mens Georg Walwick fulgte hakk i hel 14/2-63.

Vi ønsker Ivar Syrdahl og hans frue velkommen til øya. Anne Marie (f. Kristiansen, N. Farestad) er jo Skjernøyeneske fra før, men de har bodd en tid i Mandal. De flyttet inn i Enandas bungalow tidlig i vår, men holder nå på å bygge nytt hus omrent tvers overfor Arthur Janssen. Vi vil også gratulere den med en datter nå ganske nylig.

Vi vil også gratulere Unni og Harald Liseth med en sønn den 15/3. De flyttet inn i sitt nye hus (ikke langt fra der I. Syrdahl bygger) for et par måneder siden.

En 3. Skjernøyborger - en datter - så dagens lys hos Esther og Normann Vågvoll, Rosnes, den 19/5. Vi gratulerer hjerteligst.

Og mens vi er i ferd med å gratu-

lere, må vi ikke glemme vår medarbeider Norvald Janssen som har forlovet seg med Liv Brit Larsen. Redaksjonen vil herved få overbringe dem sine hjerteligste gratulasjoner. De planlegger å bygge hus i Skredderhaven, nærmere bestemt Storedølla.

Til slutt vil vi også få gratulære Ivar Kristiansen, Farestad med hans forlovelse med Sonja Dreyer, Oslo.

Fra 2. mai har vi hatt daglig postombringning på øya og det regner vi som et stort framskritt. Det er en sak Skjernøyas Vel har arbeidet lenge med.

Det arbeides nå for fullt med den nye telefonlinja til Skjernøy, og den er løvt ferdig i løpet av juni måned. Det vil bli en stor lette da det tidligere bare har vært 9 telefoner på øya. Det blir ikke så helt billig. Kr. 1000.- for tilkobling + kr. 1000.- som lån til Televerket, som skal tilbakebetales over 8 år med 5½ % rente. De alders- og uføretrygdede slipper lånet. Det blir ca. 20 nye abonnenter på øya og vi nevner de vi vet om, samt de nr. vi har fått tak i: Per Dyrstad nr. 68527. Bjarne Christensen nr. 68546. Sigurd Alvik nr. 68611. Sverre og Elly Fjernestad nr. 68526. Arne K. Pedersen. Helen Syvertsen. Reimert Berge. Martha Berge nr. 68614. Gutterm Janssen nr. 68553. Knut Øydneskleiv. Bernt Torrey Skeie nr. 68544. Jonas Gabrielsen nr. 68530. John Vilhelmsen. Rolf Jørgensen. Harald Liseth. Arnfinn Syvertsen. Per Syvertsen nr. 68538. Petrea Farestad. Bent Oftenes nr. 68615. Norman Vågvoll nr. 68565 og Håkon Karlsen nr. 68541. K. Ellingsen får bitelefon til Redningsskøyta.

Det var bare en konfirmant fra øya i år, nemlig Per Herstad, sønn til Ellen og Frits Herstad. Ikke destemindre vil vi gratulere ham og ønske ham velkommen i de voksne rekker.

Skjernøy Handelslag hadde årsmøte den 10/3. Av regnskapet gikk det fram at omsetningen var kommet opp i 425.000, en økning på 23000. Det ble delt ut 2 % til aksjehaverne. Forretningen står seg

ganske bra, men omsetningen måtte gjerne øke noe mer. Det ble pekt på at forretningen fører et stort utvalg av varer og om det skulle være noe den ikke ligger inne med for øyeblikket, vil det kunne skaffes pr. omgående. Dette til orientering for dem som ikke måtte vite det. - Ut av styret gikk Torleif Tørressen og Reidar Jenssen og inn kom Olga Berge og Ingolf Larsen. Foruten disse består styret av Guttorm Jenssen (formann) og Laila Gabrielsen. Betjeningen har vært bestyreren F. Herstad og Aud Steffensen. Men på vårparten reiste hun med sin mann hjem til Smøla. Og Ruth Dyrstad og Kari Pedersen tok midlertidig over jobben, en uke hver.

Skjernøyas Vel holdt sitt årsmøte den 25. febr. Det møtte ca. 40 medlemmer. - Av saker som var oppe var i første rekke daglig ombringselse av posten, i stedet for 4 ganger i uka.

Ut av styret gikk: Reimert Berge, Berge, Reidar Jenssen, Farestad, Kjellaug Jacobsen, Rosnes og Sigurd Ålvik, Valvik. Som nye ble valgt: Edgar Berge, Berge, Henning Jenssen, Farestad, Tom Abrahamsen, Valvik og Norman Vågsvoll, Rosnes. Fra før står Ragnhild Knudsen, Skjernøysund, Asmund Vinje, Dyrstad og Målfrid Berge, Y.Farestad. Som ny formann ble valgt Henning Jenssen.

Så vil vi takke Reimert Berge for den innsatsen han har gjort som formann i Skjernøyas Vel i 4 år. Han gikk inn for arbeidet med friskt mot og mye er blitt utrettet i den tida.

Som kjent ble siste hesten på sja solgt for ca. 4 år siden. Men det er kommet en ny hest nå. Det er en som Reidar Jenssen har hatt i pensjon for en i Holum og er nå levert tilbake til dens rette eiermann. Denne hest ble en meget populær ridehest og var stadig å se på veien i fullt trav, med kvinner og menn og barn på ryggen, allså en av gangen. Folk kom helt fra Mandal for å få seg en ridetur. - Reidar Jenssen har ikke ligget på latsiden. Han er blitt sjyas største, ja faktisk snart

eneste bonde. I fjor bygde han nytt fjøs med silo til. Og det er ganske store greier, han har ikke mindre enn 11-12 stuter. Han kjøper opp dyrne som kalver og fører dem opp ca. ett år før han selger dem til slakt. Og alt arbeidet med høying og stell har han ved siden av sin jobb i Mandal.

17. mai begynte i fint solskinn om formiddagen, men utover ettermiddagen skyet det over og det blåste en kald og sur austavind. Men det var full vår og skjeldene har vel bjørka vært kommet så langt en 17. mai.

Toget startet fra Valvik kl. 1230. Det vokste etter hvert og ble større enn det vel noensinne har vært. Nytt av året var at aspirantkorpset fra Mandal gjestet oss og marsjerte foran toget fra Bergstø til kapellet. Det var et festlig innslag som vi håper kan bli tradisjon. Så fulgte kransnedlegging ved minnestøtten ved Andreas Dyrstad og kl. 1430 var det gudstjeneste ved res.kap. G. Selvik, med etterfølgende bevertning. Deretter var det idrettslekter for barna med premieutdeling til slutt. 17. mai-feiringen på sja synes å være ganske populær og det er gledelig å se at deltagelsen bare øker fra år til år.

Som siste nytt kan vi meddele at Gerd Solveig og Henry Abrahamsen, Dyrstad fikk en sønn den 26/5. Vi gratulerer.

Og så gjenstår det da bare å ønske alle og enhver en riktig god sommer, enten det blir her ved den blide kyststripe, eller over i 'Junaiten', eller på de store hav. Allså en riktig god sommer til alle våre lesere.